

ρώγα

ρώγα, η, ουσ. [<μτγν. ρώξ <αρχ. ράξ]. **1.** ο καρπός του σταφυλιού: «είχε ένα μεγάλο τσαμπί στο χέρι του και τσιμπολογούσε αργά τις ρώγες του σταφυλιού». **2.** η θηλή του μαστού: «οι ρώγες της ξεχώριζαν κάτω απ' τη λεπτή μπλούζα της». **3.** λαστιχένια θηλή για μωρά: «δώσε, καλέ, τη ρώγα στο μωρό να μην κλαίει». **4.** το εσωτερικό τμήμα της άκρης των δαχτύλων: «είχε μείνει πολύ ώρα μέσα στη θάλασσα κι είχαν παππουδιάσει οι ρώγες των δαχτύλων του»· βλ. και λ. ρόγα·

- *μάζευε κι ας είν' και ρώγες*, **α.** συμβουλευτική ή προτρεπτική έκφραση να μην υποτιμάμε τίποτα και να το συγκεντρώνουμε ακόμη και αν η αξία του μας φαίνεται ασήμαντη, γιατί κάποτε μπορεί να φανεί χρήσιμο. **β.** λέγεται σε περίπτωση που κάποιος δεν αφήνει καμιά ευκαιρία να πάει χαμένη, που εκμεταλλεύεται ακόμη και το παραμικρό: «το είχε σύστημα από μικρός το μάζευε κι ας είν' και ρώγες και τώρα έγινε μεγάλος και τρανός»·

- *μια ρώγα*, μικρή ποσότητα, μικρό όφελος: «πήραν αυτοί ό,τι ήταν να πάρουν, μου 'δωσαν και μένα μια ρώγα»·

- *ούτε ρώγα*, ούτε την παραμικρή ποσότητα, ούτε το παραμικρό όφελος: «τα μοιράστηκαν όλα μεταξύ τους και μένα δε μου 'δωσαν ούτε ρώγα»·

- *τζίτζικας ελάλησε, μαύρη ρώγα γυάλισε*, βλ. λ. [τζίτζικας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας